

Borgerne i Samfundet at aflægge Ed paa, at den ene ikke vil fornærme den Anden, men naar man udstrækker Edens Aflæggelse saa vidt, end det gaar barmhjertigt, at den vil blive fuldstændig misbragt. Jeg troer heller ikke, at en saadan Bestemmelse her behøves. Der findes vistnok ærlige, og samvittighedsfulde Mænd nok omkring i Copenhagen, saa at vi ikke behøve at tvinge dem til Værlighed ved Edens Aflæggelse, og den nyttér sandelig heller ikke meget; thi ere de Mænd, som vi udvalgte til disse Hver, i pligt og pligtopfyldende, saa ere de det, enten de aflægge Eden eller ikke, og ere de det ikke, saa give vi kun en Værlighed til at behynde deres Samvittighed i med den Meened, hvad vi dog ikke burde række Haanden til. Jeg for mit Bedkommende vil ikke kunne i saa almindelige Tilfælde som dette tiltræde et Forslag om Eds Aflæggelse. Jeg skal imidlertid henstille, hvad det høie Thing vil beslutte sig til. Et andet lille Endringsforslag har det andet Medlem i Udvalget og jeg beklædet os til at stille, det gaar ud paa at ned sætte den i Gleestallets Forslag indeholdte Betaling af 2 Rd. til 1 Rd. Jeg haaber ved dette Forslag at faae den Hæder, Justitsministers Medhold, thi der var jo ikke forlangt Meere, end hvad vi foreslaae, i det Forslag, der er kommet til os, fra Landstinget, og det forekommer mig ogsaa, at 1 Rd. er en tilstrækkelig Godtgjørelse for disse Mænd for at gjøre 1/2 Dags Arbejde. Det kan vel siges, at i Rejstæderne vil en Haandværksmand, naar han skal ud at tage en saadan Bygning, spille sin halve Dag derpaa, det er meget sandt; men jeg troer virkelig ikke, at vi skulle sætte Prisen saa høit op, at i Forretningen bliver søgt for Pengesfortjenestens Skyld. Lad disse Folk udføre den og faae den lille Betaling derfor, saa at de ikke forsømme Noget derved, men lad dem tildeels ogsaa gjøre det for Grens Skyld.

Justitsministeren: Det er ikke underlige Auspicier, at jeg tager Ordet i denne Sag. Jeg herer jo nu, at jeg har endogsaa hele Udvalget imod mig, idet der hele Udvalget ikke kan gaae ind paa det, jeg anseer for det Rette, for det eneste Rigtige, uden hvilket jeg

ikke skjønner, at vi kunne opnaae noget virkeligt Fremskridt i denne Sag. Denne Sag er jo nærmest foranlediget ved Udtalelser, der ere faldne paa selve Rigsdagen, i begge Rigsdagens Thing, og som kom frem ved Behandlingen af Loven om Bestyrelsen af Umyndiges Midler, idet dengang Alle, der beffæstigede sig med denne Sag, bleve grebne af en Fornæmmelse af, at det egentlig var galt, fat med det hele Tarationsvæsen, og at de Tarationsforretninger, hvorpaa Beslutningen om Styrrelsen af det Beløb af Umyndiges Midler, der kan udlægges, til de taxerede Giendomme, berder, ere alt Andet end paalidelige. Der reitedes derfor i begge Thing indstændige Opfordringer til Regjeringen om at søge at tilveiebringe større Sikkerhed i saa Henseende. Det er dette, jeg har troet at opnaae navnlig ved den af Udvalget bekæmpede Formandsinstitution, idet jeg derved har søgt ikke blot at tilveiebringe en formel Gensartethed i Tarationsforretningerne, men ogsaa at sikre en virkelig Gensartethed i de Principer, der følges ved selve Burderingen, hvilken sandelig ikke kan tilveiebringes ved administrative Forskifter, ved at indrette visse bestemte Schemata og Formularer eller Sigt For at opnaae Gensartethed i det Skjøn, hvorpaa til Syvende og Sidst enhver Burdering beror, maas man sikre sig, at de samme Mænd ere tilstede ved disse Forretninger i saa stor en Kredssom muligt. Dette er den eneste Maade, hvorpaa Gensartethed kan opnaaes. Det er ganske vist, at saadanne Mænd med det Samme faae laangt større Dygtighed, baade for deres eget Bedkommende og med Hensyn til at vejlede de Andre i Forretningen; og jeg troer saaledes ikke, at Noget kan negte, at et væsentligt Fortrin opnaaes ved at have en saadan Formand med ved alle disse Tarationsforretninger. Spørgsmaalet er blandt Andet, om ikke denne Fordeel kjøbes for dyrt, om man ikke derved ubilligt trykker og bebyrder de Paansøgende. Denne Betragtning, som den er, er det Ordforer navnlig fremhævede og støttede sig til, har ganske vist ligget fjern for mig. Mit Udgangspunkt har maattet være at skaffe Sikkerhed tilveie for de Umyndige og Paalidelighed ved de paagældende